

Vi havde en anden navngivet specialstyrke-
mand, der sagde det modsatte i fjernsynet. Når
man har sådan to, som siger noget, der er helt
modsat, bør man så i hvert fald ikke snakke med
begge to? Man har kun talt med en. Skulle man
ikke snakke med begge to, og skulle man ikke
lave den uvildige undersøgelse?

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Jeg er bare nødt til at sige til hr. Frank Aaen: Jeg
har svaret, at som udgangspunkt havde man
ikke flag på. Det kan ikke afvises, at nogle havde
flag på. Jeg har også set billeder af folk med flag
på. Det ændrer bare ikke ved det forhold, at vi i
to operationer har tilbageholdt henholdsvis 3 og
31 afghanere. Det er de to eneste episoder, der er.
Der er ikke andre end de to.

Når hr. Frank Aaen så siger: Hr. minister, det
er jo meget godt fundet på til lejligheden, at den
første aktion lige præcis var den 13. februar, så
er jeg bare nødt til at sige til hr. Frank Aaen: Det
er ikke fundet på til lejligheden, det er med bag-
grund i de rapporter, der blev skrevet af solda-
terne på stedet i de måneder i 2002.

Og jeg er nødt til at sige til hr. Frank Aaen: Vi
var i Afghanistan i skyggen af 11. september, vi
var dernede for at medvirke i en aktion, hvor vi
skulle fange nogle af banditterne. Hvad skulle
motivet for soldaterne være til så at sige at sætte
deres eget lys under en skæppe ved ikke at ind-
berette de aktioner, de havde deltaget i?

Der var intet motiv for det, og derfor kan jeg
sige til hr. Frank Aaen: Der er de to tilfælde, der
er indberettet, de to tilfælde, som hr. Frank Aaen
selv har fået lov til at læse indberetningerne for.
Så jeg kan afvise, at det er foregået i flere tilfælde
end de to, der er nævnt i regeringens redegørel-
se fra den 13. december 2006.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Så har der meldt sig en medspørger. Hr. Rune
Lund, første spørgsmål.

Rune Lund (EL):

Det, som filmen »Den hemmelige krig« jo om-
handler, er, hvorledes danske soldater den 17.
marts 2002 tog 31 mennesker til fange og om
natten til den 18. marts udleverede dem til ame-
rikanerne, hvorefter de blev udsat for tortur og
mishandling. De blev barberet, de blev tæsket –
og så opdagede man, at det var en såkaldt ven-
ligtsindet militi, og de blev løsladt igen. Ellers
var de med stor sandsynlighed blevet sendt til
Guantánamo. Flyene fløj dagligt i den periode.

I forbindelse med afdækningen af det er der
et interview med den pågældende amerikanske
forhørsleder, som arbejdede på Kandaharbasen,
som Danmark udleverede fangerne til. Han si-
ger, at der kan have været flere udleveringer fra
danske soldater, og nævner så det danske flag,
som de har på armen. Og det er jo der, det er in-
teressant, for så har forsvarsministeren været
ude og sige: Jamen det er totalt utroværdigt, for
danske soldater gik ikke med flag.

Så er det bare, det viser sig, at det godt kunne
være, at danske soldater gjorde det, og derfor er
spørgsmålet: Er det ikke bare endnu en grund –
der er masser af andre grunde – til at sige, at vi
må have en uvildig undersøgelse af det her, for
der er så mange påstande, der er så mange ting,
som svæver rundt, og som burde fremlægges og
dokumenteres og undersøges i en uvildig un-
dersøgelse?

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Nej, det giver ikke grund til, at der skal laves en
uvildig undersøgelse.

Jeg vil gerne sige til hr. Rune Lund: Hvis man
så hørte den samme person udtale sig i går i TV-
avisen, var det jo ikke længere flaget, der var ar-
gumentet. Nej, nu er det ikke flaget, nu er det et
spørgsmål om, at man havde en dansk kæreste,
man kunne genkende sproget.

Jeg er bare nødt til at sige til hr. Rune Lund:
Der var ingen danske soldater indsat i en opera-
tion i slutningen af januar eller starten af februar
2002. Den første operation, vi deltog i, var stadig
væk den 13. februar 2002, og der er på intet tids-
punkt sagt, at der ikke var nogen, der kunne
have haft flag på.

Kl. 16.05

Men jeg er nødt til at sige til hr. Rune Lund og
hr. Frank Aaen, at man ikke skal være atomfysi-
ker for at regne ud, at det nok ikke er det smarte-
ste at gå rundt med et rødt mærke på skulderen,
hvis man bruger tid og kræfter på at camouflere
sig og bevæger sig rundt ude i bjerge og bakker.
Selv en hjemmeværnsmand ved sådan set, at det
nok er en dårlig idé at gå med et rødt flag. Så
alene det betyder jo også, at når man er ude i
den type operationer, har man en vis interesse i
ikke at blive set af dem, man nu er ude at kigge
efter.

Rune Lund (EL):

Jeg kan bare konstatere, at der er soldater, der al-
ligewel har sagt, at de gik med flaget, og at man
kunne se flaget. Så har der været andre, der sag-